

<div><div></div><div><div>خبر</div></div></div>
<p>رئیس‌جمهور:</p> <p>مراسم ماه رمضان در مناطق زرد و آبی برگزار می‌شود</p> <p>● ایسنا:رئیس‌جمهور در جلسه ستاد ملی مقابله با ویروس کرونا با تشکر از مردم برای مراعات پروتکل‌ها در سفرهای نوروزی گفت: برخی از مردم اصلا سفر نرفتند و برخی هم در سفرها پروتکل‌ها را رعایت کردند. البته مجموع رفت‌وآمدهای قبل از عید و مابعد آن سبب شده که احتمالاً ما با مشکلی در تشویع کرونا مواجه شویم. الان هم در دو استان طبق بررسی‌ها موج چهارم آغاز شده و اگر ما رعایت نکنیم، این وضعیت می‌تواند در سایر نقاط کشور هم تکرار شود.حسن روحانی با بیان اینکه سه سال مداوم جنگ اقتصادی داشته‌ایم، تاکید کرد: کشور در باری و دستگیری مردم از یکدیگر از یک سو و تلاش‌های کادر درمان برای مقابله با کرونا کارنامه قابل قبولی دارد. همواره در همه موارد و هرجا که برای ما مشکل پیش آمده است، قدرت ملی ما یک قدرت بسیار مهم و قابل افتخار بوده، وقتی ملت در برابر مشکلات با جنگ و دندان ایستادگی کرده، موفق شده و آن را از سر گذرانده است. او افزود: ما هم به‌عنوان دولت در طول چهار ماه باقی‌مانده از عمر خود یکی از مهم‌ترین کارهایمان را همین مقابله با کرونا می‌دانیم. مقابله با کرونا، شکستن تحریم، تکمیل طرح‌های پیش‌روی اقتصادی و رسیدگی به معیشت مردم از جمله چهار محور اصلی کار دولت در چهار ماه آینده است.</p> <p>روحانی گفت: تعهد و مسئولیت‌پذیری مردم را که در چندین ماه اخیر ادامه داشته، باید حفظ کنیم. الان آمارها به ما می‌گویند که مراعات کم شده است و هرگاه مراعات کم شود، آمار کرونا بالا می‌رود. زمانی رعایت پروتکل‌های بهداشتی بالای ۸۵ درصد بود؛ ولی وقتی زیر ۶۰ درصد می‌رود، معلوم است که وضع چگونه می‌شود. رئیس‌جمهور با اشاره به مصوبه ستاد ملی مقابله با ویروس کرونا برای برگزاری مراسم مذهبی در ایام ماه رمضان عنوان کرد: در مناطق آبی و زرد برگزاری مراسم مذهبی با رعایت پروتکل‌های بهداشتی قابل انجام است و در مناطق نارنجی و قرمز هم این امر ممنوع خواهد بود. البته درباره شب‌های قدر با توجه به اینکه ما در ستاد ملی مقابله با ویروس کرونا همچنان فرصت برای تصمیم‌گیری داریم، هنوز جمع‌بندی نهایی را مشخص نکرده‌ایم و در روزهای آتی با توجه به وضعیت شیوع کرونا در کشور – که امیدواریم سخت و دشوار نشود – درباره آن هم اعلام نظر خواهیم کرد.</p>

مهرشاد ایمانی؛ پس از انعقاد برجام درهای بسیاری در عرصه بین‌المللی به روی ایران باز شد؛ به نحوی که از یک سو سایه قطع‌نامه‌های سنگین شورای امنیت سازمان ملل متحد کنار رفت و از سوی دیگر ایران توانست کام‌های نخست ارتباطی منطقی و سازنده با دنیای غرب را بردارد؛ اما دیری نپایید که با تغییر دولت در آمریکا و روی کارآمدن دونالد ترامپ قاعده بازی تغییر کرد و با خروج آمریکا از برجام و بی‌عملی اروپایی‌ها عملاً برجام خالی از اثر شد. افزون بر این تحریم‌های یک‌جانبه آمریکا هم گرچه به‌ظاهر صرفاً از سوی یک کشور یعنی آمریکا علیه ایران وضع شده بود؛ اما در عمل بسیاری گسترده‌گی‌اش کمتر از تحریم‌های ناشی از قطع‌نامه‌های شورای امنیت نبود. چنین وضعیتی تا پایان دولت ترامپ ادامه داشت تا آنکه بایدن دموکرات جای ترامپ جمهوری‌خواه را گرفت؛ هرچند تا اینجای کار نیز اتفاق ویژه‌ای در روابط ایران و آمریکا رخ نداده است و فعلاً در بر همان پاشنه می‌چرخد.

در چنین وضعیتی ایران تفاهم‌نامه‌ای ۲۵ساله را با چین امضا کرده است تا بتواند بیش‌ازپیش روابطش را با چین تحکیم کند؛ چینی که گفته می‌شد پس از برجام مورد بی‌اعتنایی نسبی دولت ایران قرار گرفت. همه اینها در حالی است که جزئیاتی از تفاهم‌نامه ۲۵ساله بیرون نیامده است و مشخص نیست که ایران و چین در چه ابعدی و با چه کیفیتی با یکدیگر به تفاهم رسیده‌اند. چنین شرایط سراسر ابهامی باعث شده است که برخی نگران پیامدهای منفی احتمالی تفاهم‌نامه اخیر باشند. فارغ از آنکه تفاهم‌نامه ۲۵ساله تا چه میزان منافع ایران را تأمین می‌کند یا نه، تا اینجای کار انتشارنیافتن جزئیات، انتقاد مسلمی است که از سوی بخشی از مردم و کارشناسان به دولت ابراز می‌شود. برای بررسی ابعاد گسترده‌شدن ارتباط ایران و چین در غیاب کشورهای غربی در مناسبات سیاست خارجی ایران، ساعتی را با عباس عبدی، روزنامه‌نگار و تحلیلگر سیاسی، به گفت‌وگو نشستیم که مشروح آن را در ادامه می‌خوانید.

کامناسبات سیاسی و اقتصادی ایران در حوزه سیاست خارجی در سال‌های اخیر به‌ویژه پس از انعقاد برجام را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

ایران قبل از انعقاد برجام زیر فشار چندین قطع‌نامه شورای امنیت بود و با وجود آن محدودیت‌ها، امکان برقراری روابط متوازن و متعادل در حوزه سیاست خارجی و اقتصادی را با کشورهای مختلف نداشت؛ به‌همین‌دلیل بیش از برجام شرایط در حوزه سیاست خارجی ایران مناسب نبود؛ اما بعد از برجام به دلیل آنکه قطع‌نامه‌های شورای امنیت کان لم یکن یا به تعبیری فریز شد، روابط با جامعه جهانی از سر گرفته شد تا آنکه دولت آمریکا با آمدن ترامپ، به‌عنوان رئیس‌جمهوری جدید این کشور، از برجام خارج شد. پس از خروج آمریکا از برجام گرچه تحریم‌هایی مشابه و با همان فشار تحریم‌های شورای امنیت بر ایران وارد آمد، اما به علت آن‌که آن تحریم‌ها در چارچوب قطع‌نامه‌های شورای امنیت نبود، ایران توانست به روابطش با کشورهای مختلف تا حدی ادامه دهد؛ هرچند تحریم‌های ایالات متحده به قوت خود باقی بود.

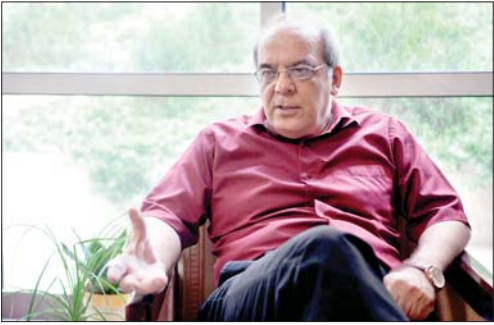
کامنفته می‌شد ایران بعد از برجام نسبت به استمرار روابط اقتصادی با شرق آسیا بی‌توجه بود و به‌همین‌دلیل چینی‌ها از سطح روابط خود کاستند. آیا این نظر درست است؟

این سخن تا حد زیادی درست است؛ اما وقتی می‌گوییم روابط با شرق

سیاست

گفت‌وگو با عباس عبدی درباره تفاهم‌نامه ۲۵ساله ایران و چین

توافق با یک بلوک کافی نیست

آسیا، باید به طور مشخص بگوییم منظورمان روابط با چین است؛ زیرا کره و ژاپن در بلوک غرب شناسایی می‌شوند؛ اما بله، این بی‌توجهی وجود داشت؛ هرچند چین روابط خود را با ایران کم نکرد؛ چنان‌که رئیس‌جمهور چین بعد از برجام به ایران آمد. ارزیابی دولت از روابط با چین اشتباه بود. در حقیقت دولت باید ارتباط با چین را فارغ از ارتباط مساعد یا نامساعدش با اروپا و آمریکا در نظر می‌گرفت و تنظیم می‌کرد. اکنون نیز همین‌طور باید باشد و بهبود ارتباط ایران با چین به منزله نفی دیگران نباشد و به همان میزان ارتباط با اروپا نیز مهم و بااهمیت دانسته شود؛ زیرا روابط با چین تحت تأثیر میزان و کیفیت ارتباط ایران با کشورهای غربی نباید باشد.

کامفاد تفاهم‌نامه اخیر ایران و چین هنوز منتشر نشده است؛ اما با همین اطلاعات کلی موجود، تفاهم‌نامه ۲۵ساله با این کشور را چطور می‌بینید؟
اگر صحبت‌های آقای ظریف را ملاک قرار دهیم، باید بگوییم که این توافق در این مرحله دارای پیچیدگی‌های زیادی نیست؛ اما به سود ایران است که درباره آن شفاف‌سازی کند. اگر این سند همان سندی باشد که سال گذشته منتشر شد، درباره نفع و ضررش باید کارشناسان امر اظهارنظر کنند و من نمی‌توانم نظری بدهم؛ اما به طور کلی از برقراری ارتباط متعادل و منسجم با همه کشورها و بلوک‌های جهانی دفاع می‌کنم. وضعیت فعلی ایران که خود را تافته‌ای جداافتحه از جهان می‌داند، صحیح نیست. ایران می‌تواند در عرصه جهانی در چارچوب و زمین بازی مشخصی نقش‌آفرینی کند و اگر بخواهد از این زمین بازی کنار برود، مشخص نیست که بتواند بازی مؤثری از خود نشان دهد. برجام مبنای خوبی است که ایران به چارچوب‌های مشخص ارتباطی متعادل و متوازن با جهان بازگردد؛ اما متأسفانه سیاست‌های بعد از آن و البته تحریم‌های آمریکا این روند را متوقف کرد. با این‌ا اوصاف من از هر اقدامی که ایران را به میدان ارتباط با کشورهای مختلف بازگرداند، دفاع می‌کنم؛ اما تحقق این شرایط به دو پیش‌شرط مهم نیاز دارد، نخست وحدت داخلی که در همین توافق می‌بینیم و اختلافات درباره آن میان نیروهای سیاسی بسیار است و دوم اینکه بدانیم توافق با یک بلوک کافی نیست و باید این مسیر را ادامه و توسعه دهیم و بعد از این با هند یا کشورهای اروپایی هم ارتباط بگیریم تا چنین توافقی‌هایی را بیش از این شاهد باشیم.

کامدر عرف بین‌الملل مرسوم است که مفاد قراردادها با پیمان‌نامه‌های فی‌مابین کشورها منتشر شود. برخی با استناد به انتشارنیافتن جزئیات این

قرارداد ادعا می‌کنند که ایران منافع بی‌شماری در حوزه‌های نفت، گاز، پتروشیمی، زیرساخت‌ها و همکاری‌های نظامی به چین اعطا می‌کند. آیا این ادعا پذیرفتنی است؟

باید توجه داشته باشیم که قراردادی با چین منعقد نشده است؛ زیرا اگر قراردادی در کار بود، طرفین باید تعهداتی روشن به یکدیگر می‌دادند و جزئیات قرارداد هم منتشر می‌شد. از سوی دیگر همه کشورها حواس‌شان به قانون اساسی کشورهای دیگر هست تا سرشان کلاه نرود؛ به این معنی که آنها می‌دانند براساس قانون اساسی ایران قراردادهای بین‌المللی باید به تصویب مجلس برسد و در غیراین‌صورت فاقد وجه قانونی است؛ بنابراین اگر میان ایران و چین قراردادی در کار بود، باید در مجلس به تصویب می‌رسید تا کشورهای دیگر تکلیف خود را در مواجهه با ایران بدانند. به نظرم این سند بیش از آنکه یک قرارداد با جزئیات کامل باشد، تفاهمی کلی بر سر یک نقشه راه است و توافق‌های جزئی و قراردادهای بکی‌یکی بعد از آن میان دو کشور منعقد می‌شود و مورد بحث قرار می‌گیرد. ضمن اینکه ساختار قدرت در ایران به قدری دارای شفاف است که بعید می‌دانم بشود موضوعی در این حد از تنش را پنهان کرد؛ زیرا حتما طیف مخالف، مفاد را افشا می‌کند.

کامنگاه راهبردی بخشی از نیروهای سیاسی جایگزینی کامل شرق به جای غرب است. به‌عنوان بحث پایانی بفرمایید که اولاً آیا ایران در حال حرکت به این سمت است؟ ثانیاً این نگاه در جهان کنونی چقدر اجرایی است؟ و ثالثاً پیش‌بینی حضرت‌عالی درباره آینده دولت ایران چیست و آیا در آینده با دولتی مواجه خواهیم بود که هرگونه رشته اتصال با جهان غرب را از بین می‌برد؟

این نگاه از دیرباز وجود داشته است و حتی زمان دوقطبی شوروی– آمریکا هم جواب نمی‌داد. همان زمان هم بسیاری از کشورها می‌کوشیدند که میان این دو قطب بایستند و از این میانه‌ایستادن بدون هرگونه هزینه‌ای، منافع خودشان را ببرند. در آن دوره حتی کشورهایی مانند هند، مصر، الجزایر و یوگسلاوی معتقد بودند که چرا باید به یکی از این دو قطب وابسته بود؟ بنابراین در آن زمان که اوج دوقطبی در جهان وجود داشت، نتیجه مطلوبی از سیاست وابستگی به دست نیامد و کشورهای متعددی منتقد آن شرایط بودند، حالا که اساساً این دوقطبی در جهان وجود ندارد و حتی نگاه چین و آمریکا هم مبتنی بر این حالت تقابلی نیست. آنها صدها میلیارد دلار مبادلات تجاری با یکدیگر دارند و حتماً این مناسبات عظیم اقتصادی را بر هم نمی‌زنند. چین حتی حاضر نیست مناسبات اقتصادی خود با عربستان، امارات یا اسرائیل را قربانی روابطش با ایران کند که غلط هم نیست؛ زیرا می‌کوشد منافع خود را تأمین کند. اصلاً چنین نگاه دوقطبی که عده‌ای توصیف می‌کنند، در عمل وجود خارجی ندارد؛ نه در عمل و نه در ایده. البته اگر فرض کنیم که ممکن است بین آنها جنگ شود که در این صورت فراتر از ایران است و دلیلی ندارد ما وارد این چالش‌های مخرب میان قدرت‌ها شویم. سیاست خارجی ما باید مبتنی بر ارتباط سازنده با همه کشورها باشد تا بتوانیم در پیوندی متوازن، شفاف و منطقی منافع خودمان را تأمین کنیم و باید بکوشیم تا درعین‌حال که منافع آنها از ارتباط با ما تأمین می‌شود، منافع کشور خودمان را هم تأمین کنیم.

آشنا: اساساً صدوسیما نقشی در تولید یا پخش سریال دارد؟

آنچه درباره وزیر امور خارجه و سایر همکاران پخش می‌شود، چندان با واقعیت همخوانی ندارد و اسناد مکاتبات و همکاری‌ها موجود است و اگر می‌خواستند اسناد را ارائه می‌دادیم تا سریال واقعی‌تر شود». بعد از پخش فصل اول «گاندو»، این شایعه نیز منتشر شد که دولت بودجه صدوسیما را قطع کرده است؛ اتفاقی که با واکنش سخنگوی دولت مواجه شد. علی ربیعی در توییته نوشت: «در فضای سیاست‌زده غیراخلاقی، این بار پرداخت بودجه صدوسیما کرده‌اند. دولت، بودجه رسانه ملی را با همه محدودیت‌های خود فراهم می‌کند و هرگز حقوق و دستمزد کارکنان خدوم و زحمتکش این دستگاه مهم را فدای سوگیری‌های معدودی نمی‌کند».

کمتر از دو هفته پس از پخش سریال «گاندو ۱»، باز هم شبکه سوم تلویزیون اقدام به نمایش مستندی به نام «داستان اتم» کرد که سعی داشت اقدامات دولت و وزارت خارجه درخصوص به‌سرانجام‌رسیدن برجام را زیر سؤال ببرد و اقدامات آنان را در تقابل با راهبرد مقام معظم رهبری نشان دهد. علی‌ مطهری، نماینده آن روزهای مجلس، در یادداشتی به آن مستند نقد وارد کرد و نوشت: «آنچه در مجموع از این برنامه برداشت می‌شد، این بود که برجام کلاهی بوده که توسط آمریکایی‌ها و اروپایی‌ها سر ایران گذاشته شده و در داخل کشور نیز عواملی مانند آقایان روحانی، ظریف و علی لاریجانی با آنها هماهنگ بوده و احیاناً خیانت کرده‌اند». او همچنین نوشت: «مستند داستان اتم با زیرکی مذاکره‌کنندگان برجام را یک طرف قرار داد و مقام معظم رهبری را می‌رفته‌اند و رهبری هم راه دیگری داشته‌اند. این در حالی است که شروع مذاکرات و محتوای آن و امضای برجام همه با نظر رهبری بوده است و نباید حساب ایشان را جدا کرد. اگر رهبر انقلاب توصیه‌هایی داشته‌اند، این وظیفه یک رهبر و روش رهبری است که همیشه ایدئال‌ها و سقف مطالبه را اعلام کند تا مذاکرات به نفع مسا پیش برود، والا احتمالاً خود ایشان هم می‌دانستند که طرف مقابل زیر بار برخی از این توصیه‌ها نمی‌رود و تا آنجا که زورمان می‌رسد پیش می‌رویم».

AVAILABLE AT

SARMAN CO.

1832 Dr. Shariati Ave. Next. to Pol-E-Roomi Tehran IRAN

لونژین

LONGINES

LONGINES SPIRIT

Why this watch? Well, there is a silicon balance-spring that means resistance to **strong magnetic fields** and everyday shocks. Thanks to its improved accuracy and precision, it is a COSC-certified chronometer. How much do we believe in these stunning members of our new Longines Spirit Collection? We are delivering each one with a **full five-year warranty.**